

STRESZCZENIE

rozprawy doktorskiej ks. Mariusza Arkadiusza Marszałka SAC

pod tytułem

Proces erygowania oraz zatwierdzania instytutów i nowych form życia konsekrowanego w świetle obowiązującego prawa kanonicznego i praktyki Stolicy Apostolskiej.

Prezentowana rozprawa doktorska podejmuje zagadnienie erygowania oraz zatwierdzania instytutów i nowych form życia konsekrowanego w świetle obowiązującego prawa kanonicznego i praktyki Stolicy Apostolskiej. Składa się ona ze wstępu, czterech rozdziałów oraz zakończenia. Poza tym zawiera wykaz skrótów, bibliografię oraz streszczenie w języku angielskim (*summary*).

We wstępie znajduje się opis podejmowanego problemu oraz aktualny stan wiedzy. Wskazano w nim na brak całościowego opracowania kwestii erygowania i zatwierdzania instytutów i nowych form życia konsekrowanego zarówno w językach obcych, jak i w języku polskim. Stało się to bezpośrednią przyczyną podjęcia zagadnienia zawartego w tytule rozprawy.

W pierwszym rozdziale zostały określone zasadnicze elementy oraz zatwierdzone przez Stolicę Apostolską formy życia konsekrowanego przez podjęcie rad ewangelicznych. Ze względu na temat rozprawy większej uwagi poświęcono określeniu specyfiki instytutów życia konsekrowanego na tle innych form życia konsekrowanego przez podjęcie rad ewangelicznych.

Przedmiotem zainteresowania w drugim rozdziale stało się zagadnienie poszukiwania nowych form realizacji rad ewangelicznych. Nie ograniczając się wyłącznie do tzw. innych instytutów życia konsekrowanego umieszczonych w *Annuario Pontificio per l'anno 2018*, odwołano się do licznych dokumentów osobistych założycieli nowych wspólnot życia konsekrowanego, które jeszcze nie uzyskały zatwierdzenia Stolicy Apostolskiej. Ich analiza pozwoliła na wyodrębnienie propozycji nowych elementów prawnych w instytutach życia konsekrowanego. Poza tym, w oparciu o dostępną literaturę oraz analizę praktyki Stolicy Apostolskiej, określono specyfikę rodziny kościelnej życia konsekrowanego, ruchu kościelnego oraz konsekracji laickiej.

W trzecim rozdziale opisano etapy poprzedzające erygowanie i zatwierdzenie nowych instytutów i form życia konsekrowanego, które w literaturze określane są także terminem „wstępnej aprobaty”. W tym celu analiza obowiązujących przepisów prawa kanonicznego wzbogacona została odwołaniem się do opinii uczonych na temat elementów rozeznania nowego charyzmatu życia konsekrowanego oraz statusu prawnego stowarzyszeń wiernych *in itinere*.

Rozdział czwarty rozprawy poświęcony został zagadnieniu instytucjonalizacji charyzmatu założycielskiego nowych fundacji. Dokładnie określono wymagania prawne, jakie powinny zostać spełnione przed erygowaniem i zatwierdzeniem nowego instytutu lub formy życia konsekrowanego. Poza tym dokonano opisu modelu erygowania i zatwierdzania ruchu kościelnego w oparciu o obowiązujące przepisy prawa kościelnego oraz praktykę Stolicy Apostolskiej. Ich krytyczna ocena pozwoliła na sformułowanie propozycji wniosków *de lege ferenda* w materii omawianej w rozprawie.

W zakończeniu ujęto osiągnięcia dokonane w trakcie badań, sformułowano końcowe wnioski oraz udzielone zostały odpowiedzi na pytania zawarte we wstępie.

Wykaz bibliografii został podzielony na źródła, wśród których wyróżniono źródła biblijne, Kodeksy Prawa Kanonicznego i inne źródła kanoniczne, dokumenty papieskie, dokumenty soborowe i synodalne, inne dokumenty Stolicy Apostolskiej, dokumenty Kościołów lokalnych, reguły zakonne i zbiory prawa własnego instytutów życia konsekrowanego, ustawodawstwo cywilne, oraz literaturę.